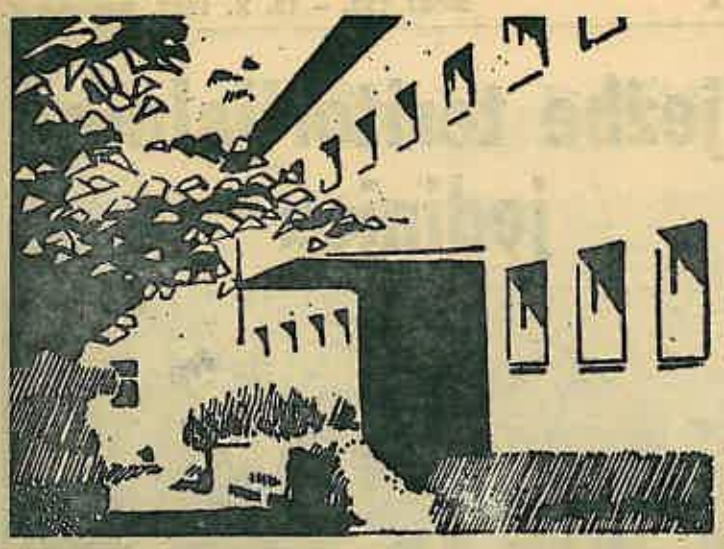

DUGOSELSKA KRONIKA

GODINA X.
Broj 139
13. X. 1977.
Cijena 2 din.

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

KOMEMORATIVNA SVEČANOST U OBEDIŠĆU

U nedjelju, 9. listopada u Obedišću je održana Komemorativna svečanost u znak sjećanja na krvavi pokolj nevinih žrtava od 7. listopada 1944. godine.

Komemorativna svečanost održana je u znaku proslava Titovih jubileja, 40. obljetnice formiranja Komunističke partije Hrvatske i 30. obljetnice formiranja SUBNOR-a.

Komemorativnom zboru u Obedišću prethodilo je polaganje vijenaca u Leprovici na Spomenik palim borcima i žrtvama fašističkog terora u tom mjestu.

Na zboru je govorio drug Ignjac Dvanajščak, predsjednik Konferencije Saveza komunista općine Dugo Selo.

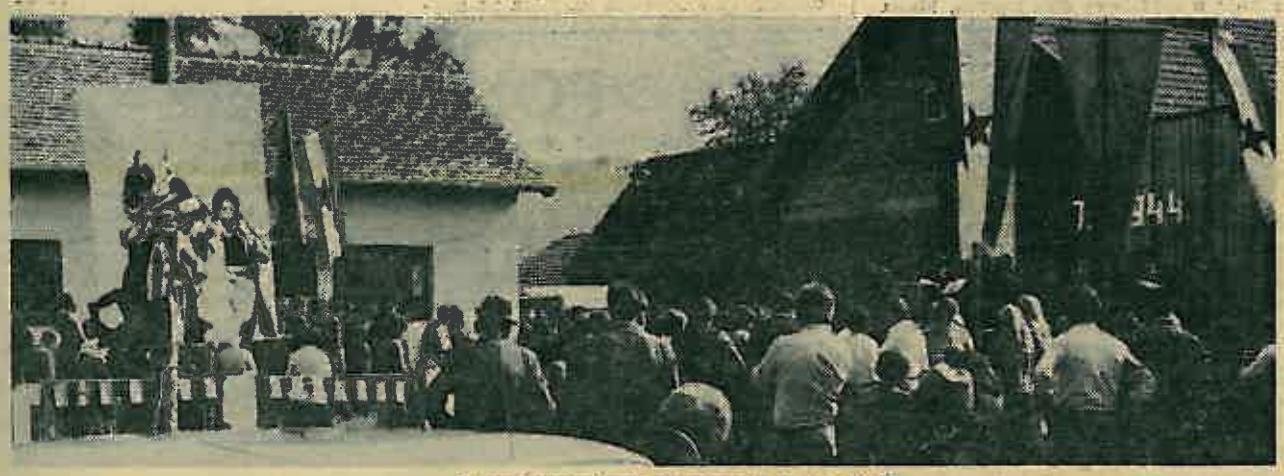

S komemorativne svečanosti u Obedišću

»Održavamo ovu Komemoraciju da se sjetimo slavnih i teških dana naše revolucije, teškoće i patnje našeg naroda i naroda ovoga kraja. Želimo da se sjećamo 46 žrtava ovog kraja i svih 1.700 žrtava koje je dala naša revolucija. Posebno želimo da se mladi napajaju heroizmom dijela naše partije i njenih boraca, da čuvamo bratstvo i jedinstvo naših naroda krvlju stečeno i ovdje započeto, i da se nikada više ne ponovi tragična historija.

Okupator je sa svojim slugama u nemoći i bijesu poduzimao akcije kako bi oslabio otpor naroda, skršio njegov prezir, poduzimao iznenadne i krvave pohode, ubijao goloruko stanovništvo i svetio se na djeci, ženama i starcima. Tako je prije 33 godine 7. X 1944. između 11 i 12 sati prije podne upala grupa domaćih slugu — ustaška banda u jačini od oko 150 ustaških bandita sa partizanskim kapama na glavi, preko vrtova od Ostrne najprije u Obedišće gdje su odmah započeli svoj krvavi ples. Palili su kuće i gospodarske zgrade, strijelali i klali žene, djecu i starce, a zatim isto takova nedjela činili i u Leprovici.

U Obedišću je ubijeno 14 stanovnika
spaljeno 12 gospodarskih zgrada
spaljeno 5 kuća

U Leprovici je ubijeno 32 stanovnika
spaljeno 14 gospodarskih zgrada
spaljeno 4 kuće.

Osim toga zapaljeno je 20 kupova sijena, ubijeno 2 konja, 16 krava i 3 svinje. Sve ovo nabrajamo da se nikada više ne ponovi, da se ne zaboravi na žrtve i stradanja i da nas podsjeća da čuvamo bratstvo i jedinstvo naših naroda, kao zjenicu oka svog i da kažemo svima onima koji drnaju ili žele dirnuti našu slobodu da će u Socijalističkoj Jugoslaviji naići na čvrstu kost, na kojoj su i sile kao što je bilo fašizma slomili svoje zube...

Sa sigurnošću možemo reći da je samoupravljanje ušlo u sve pore našeg društvenog mehanizma i da smo prva zemlja gdje su se ostvarile Marksove misli »tvornice radnicima, a zemlja seljacima«.

Samoupravljanje »za koje nismo imali uzor« nije više samo paroia, to je duboka stvarnost i osnova našeg društva, to je naš politički sistem naše ostvarenje. Zakon o udruženom radu kojeg je provođenje u toku, omogućili smo svakom našem čovjeku, svakom građaninu da upravlja rezultatima svog i društvenog rada, te da preko delegacije i delegata sudjeluje u kreiranju i odlučivanju u svim pitanjima daljnjeg razvoja naše samoupravne socijalističke Jugoslavije.

Vjerujemo da na tom planu pred nama stoje veliki zadaci da se organiziramo da načela Ustava i Zakona o udruženom radu što dosljednije provedemo u djelo ne samo u RO već i u poljoprivredi, gdje moramo priznati da to još uvijek ne ide onako kako mi to želimo. Mi moramo danas stvoriti modernu i organiziranu poljoprivredu koja će moći dati dosta hrane našem društvu a radnom čovjeku i na poljoprivredi stvoriti iste ili takove uslove i sigurnost kako to imaju i svi zaposleni u privredi. Danas možemo slobodno ustvrditi da gradimo najhumanije društvo u svijetu, društvo u kojem čovjek o svemu odlučuje, društvo u kojem se sve radi za čovjeka.

Pred nama neposredno predstoje godišnje konferencije u svim OOSK-a, svim partijskim tijelima, a isto tako i izbori za organe društveno-političkih organizacija, a i kongres SKH i SKJ.

Na nama komunistima, članovima Saveza boraca kao i svih radnih ljudi naše zemlje je da se aktivno angažiramo kako bi izabrali najbolje među dobrima i tako dali svoj udio još bržem razvitku naše domovine, naše komune i našeg mjesta.

Svi ti napori koje smo činili i koje sada činimo dali su SK-a, Socijalističkoj nesvrstanoj Jugoslaviji veliki ugled u svijetu.

Sa ponosom možemo reći da je Socijalistička samoupravna Jugoslavija jedan od osnivača nesvrstanih zemalja i nesvrstane politike, uvijek se borila protiv blokova i lagerske politike.

Takova unutarnja i vanjska politika koju vod. Tito i SK Jugoslavije donijela je našoj zemlji veliki ugled među svim miroljubivim narodima svijeta. To je nedvojbeno došlo do izražaja prilikom najnovijeg Titovog posjeta Sovjetskom savezu, NR Koreji i Kini. Pažnja koja je drugu Titu a time i nesvrstanoj Jugoslaviji ukazivana prožima nas ponosom što pripadamo zemlji koja je toliko cijenjena u svijetu.

Kao rezultat takove politike i posebnog priznanja Jugoslaviji je i održavanje konferencije o bezbjednosti i suradnji u Evropi, koja se održava u vrijeme veoma značajnih i složenih političkih događaja i kretanja, kako na evropskom, tako i na širem međunarodnom planu. Iako se Jugoslavija cijeni, kao stalni i neumorni pokretač svih naprednih zbivanja u svijetu. Ima i onih i u zemlji a i vani kojima se takav prestiž naše zemlje nesvida, koji stalno pokušavaju raznim neprijateljskim akcijama u zemlji i svijetu da umanje ugled i doprinos Jugoslavije.

Svim takovima poručujemo da će SK-a i radni ljudi, još bolje zbiti svoje redove i da će istim žarom i entuzijazmom kao što su to znali u ratu i danas znati odbraniti svoju zemlju.

NEKA ŽIVI BRATSTVO I JEDINSTVO NAŠIH NARODA!

NEKA DUGO ŽIVI DRUG TITO, VOĐA I IDEJNI POKRETAČ SVIH NAŠIH NAPORA!«

Komemorativnu svečanost upotpunili su prigodnim programom učenici osnovne škole »Stjepan Bobinec-Šumski« Dugo Selo, pod stručnim rukovodstvom Vahide Božiković, Bogomira Božikovića te Vatrogasna limena glazba Narodnog sveučilišta Dugo Selo.

Nastup harmonikaša u Obedišću

Nevinim žrtvama

Koliko ih je tu završilo živote?
Koliko ih je tu ostavilo kosti?
Svi su oni željeli dočekati slobodu,
a umrli su . . .
Što su krivi bili?
Što je bila kriva
ona djevojčica sa tri godine života?
Ili ona starica sa devedest i tri?

Ništa . . .
a ipak su ih ubili.
Krvnici!
Zar ni za kog nemaste milosti?
Zar vam se nisu smilila ta djeca i starci?
Zar su i oni morali umrijeti . . .
a ništa vam nisu skrivili?
Mislili ste time nešto postići,
ali sve je bilo uzaludno.
Svi vaši pokušaji, sve vaše želje.
Ubijati nemoćne lako je.
Ništa time niste postigli.
Oni su poginuli.
za slobodu u kojoj mi danas živimo.
Hvala, treba reći njima.

Nada CESAR

KRVAVI LISTOPAD

Dan je počeo obično, kao i svi dani, a ipak je negdje u svojoj dubini, skrivao slutnju dolazećeg. Slutnju budućeg. Jesen ga nije učinila takvim. Priroda je i previše blaga da bi ozbiljno naudila čovjeku. Čovjek je taj koji ubija čovjeka. Najveći neprijatelj čovjeku nije nitko drugi — do čovjek sam. »Čovjek je čovjeku vuk . . .« — stara je poslovica koja je svoju istinu potvrdila u svim ratovima, ali ne samo u ratovima nego i u pojedinim događajima takve naravi kakvi su se zbili 7. listopada 1944. godine u selima Obedišću i Leprovici.

Oblaci koji su svojim tamnim licima dozivali kišu, učinili su dan tmurnim i neugodnim. Ipak, vrijeme nije nikad sputavalo čovjeka koji radi na zemlji, pa tako ni stanovnike sela.

Oni su kao i obično, ustali i pošli svaki za svojim poslom. Trebalo je raditi da bi se živjelo. I baš je taj trenutak uobičajenog ljudskog predanja radu, najbolje potvrđivao ljubav prema životu i slobodi naroda.

Sva se snaga slila u kućne i poljske radove, sva snaga naroda potekla je zemljom pretvarajući se, svakom pokretom čovjeka u život. To pretvaranje truda ljudskih ruku u život, dešavalo se svakog dana kao prešutna slava danu, kiši, suncu i napose slobodi čovječanstva a usprkos ratu i zločinačkom ubijanju koje je bilo u toku. Nema ničeg jačeg od snage koju u sebi čuva duh naroda. Nema ničeg jačeg od njezina djelovanja kad se ona počne oslobađati kao najveća uspavana energija čovječanstva. Nema te atomske energije kao što je snaga koju ima oslobođeni duh naroda. Pa i onda kad je rat ,narod izaziva svoga gospodara, tako nikako drugačije uobičajenim predanjem svome svakodnevnom radu kao da se uopće nikad nije ni prestajalo raditi. Rad naroda jest oslobođenje snage njegova duha bez obzira u kakvim se uvjetima zbiva.

I upravo taj rad, stanovnika dvaju sela, bio prekinut odjednom, neočekivano, dolaskom onoga koji je sijao smrt. Dolaskom naoružanog čovjeka — ratnika, nemilosrdnog kosača . . .

Njegove puške, njegovi noževi, njegovi šmajseri, sve mu je to poslužilo kao sredstvo kojim će prekinuti trenutak slobode koji je narod nalazio u radu. Sve mu je to pomoglo da zaboravi na onog pravog čovjeka u sebi koji je zapravo brat svoga seljaka, ove djevojčice, ove majke, ovoga čovjeka kojega je on ubio svaki put kad je ubijao i klao nevine ljude. Taj je ustaša ubijao sebe misleći da ubija narod. On je zaboravio da je čovjek i pamtio jedino svoju ulogu kosača ljudskih života.

Ali, narod se ne može samo tako ubiti. Može se ubiti određeni broj ljudi, ali narod se nemože ubiti. To su najbolje dokazali stanovnici dvaju sela koji nisu posustali nakon teške tragedije koja ih je snašla nego su još prkosnije okrenuli svoja lica prema neprijatelju i još poletnije krenuli u borbu za život. Nošeni vjerom u slobodu, oni su predali svoja srca onom čovjeku koji je to zaslužio svojim mislima o životu. Titova riječ je živjela po svim livadama i poljima, kao Riječ koja je sa sobom nosila duboki zov slobode.

Nema naroda koji se tom zovune predaje jer zov slobode isto je što i zov naroda i njegove snage na oslobođenje. Taj zov nosili su u sebi stanovnici dvaju sela kao bunt za svjedočanstvo krvavog zločina koji je čovjek počinio čovjeku.

Jasna Škuljec

Nastupili su i tamburaši

Vježbe teritorijalnih jedinica

U prošlom broju »Kronike« pisali smo o vježbi jedinica teritorijalne obrane naše općine. Kako je prošla »Kronika« izišla u toku vježbe, u ovom broju donosimo još nekoliko članaka s vježbe.

Jedinica Zvonka Novosela boravila je tokom dana u mjesnim zajednicama naše komune. Pisati o dočecima u pojedinim zajednicama bilo bi suvišno jer posebno nebismo mogli izdvojiti niti jednu. Od Oborova preko Ježeva, Lupoglavske Grede, Obedišća do Rugvice svaka je mjesna zajednica i mještani na najljepši mogući način dočekivala jedinice i pružala joj gostoprimstvo u svim elementima boravka jedinica na njenom terenu. Oproštaji sa pojedinim mjesnim zajednicama bili su trenuci koji se nemogu zaboraviti. Zajedništvo omladinaca, boraca i ostalih mještana s vojnicima i starješinama jedinice bilo je prisutno sve do trenutka napuštanja teritorije određene mjesne zajednice. Teško je u okvirima novinskog tiska istaknuti sve momente koji su nam ostali u sjećanju i koji predstavljaju svi zajedno čvrst bedem sistema općenarodne obrane. Zato i ovom prigodom zahvaljujemo svima onima koji su uložili svoje slobodno vrijeme i uključili se aktivno u vježbu ove naše teritorijalne jedinice.

H. M.

POHVALJENI

Jedinice teritorijalne obrane Dugo Selo sudjelovale su na zajedničkoj taktičkoj vježbi sa jedinicama TO susjednih općina.

Cjelokupna vježba ocjenjena je kao vrlo uspješna, a uspjehu vježbe uveliko su pridonjele jedinice iz naše općine.

Za posebno zalaganje u toku dejstva, pripreme i izvođenja Jedinica druga Zdravka Novosela je pohvaljena od strane rukovodstva vježbe i prisutnih starješina. Ovakvu pohvalu namučene jedinice su i očekivali s obzirom na veliko interesiranje i zalaganje svakog pojedinca kod realizacije zadatka.

H. M.

Svečana sjednica Konferencije SK »Kograpa«

30. rujna održana je svečana sjednica Konferencije Saveza komunista u OUR-a »Kograp« Dugo Selo. Svečana sjednica upriličena je povodom Titovih i naših jubileja — 85. godišnjice života, 40. godišnjice od dolaska na čelo KPJ i 40. godišnjice od osnivanja KPH.

Na svečanoj sjednici izvršen je prijem novih članova u organizaciju Saveza komunista. Primljeni su slijedeći drugovi: Vlado Đuranec, Stjepan Đuras, Krunoslava Funtek, Branko Galenić, Mladen Kulaš, Josip Pavlić, Milica Pečnjak, Stjepan Pever, Drago Puzak i inž. Mirko Remenar.

Sa sjednice je upućen pozdravni telegram drugu Titu i Centralnom komitetu SKH.

SK

U Rugvici

Na završetku ovogodišnje vježbe jedinica teritorijalne obrane općine Dugo Selo, u Rugvici je održana završna svečanost.

Rugvičani su na sebi svojestven način priredili topao i srdačan oproštaj s vojnicima i starješinama jedinica. Zajednički, povezani u Kozaračkom kolu svi zajedno dali su obećanje da će i ubuduće na sličnim aktivnostima raditi zajedno na učvršćivanju naše obrambene snage i jačanja sistema općenarodne obrane.

Na rastanku je u Rugvici priređen zajednički ručak sa mještanima, te kulturno-umjetnički program. U programu su učestvovali pripadnici KUD »Posavka« iz Oborova sa svojim muzičkim i folklornim točkama. U ime jedinica i ovom bi se prilikom zahvalio Rugvičanima i Oborovcima KUD-a »Posavka« koji su se angažirali i uspjeli organizirati ispraćaj jedinica na najbolji mogući način.

H. M.

Delegatski sistem demokratski oblik diktature proletarijata

Delegatski sistem se prvi puta pojavio u svojoj potpunoj institucionalizaciji donošenjem novog Ustava SFRJ. Ustav nije bio samo baza za konstituiranje i funkcioniranje skupština svih društveno-političkih zajednica, već onsovno načelo cjelokupnog sistema. Delegatskim sistemom već samoupravno organiziranoj radničkoj klasi i svim poslovima ne samo svoje sredine već i šire. To je povijesno prevladavanje svake vrste političkog otuđenja, što znači davanje pune vladavine radničke klase i svih radnih ljudi.

Do danas, u vrijeme priprema za XI Kongres SKOJ i provođenje ZUR-a, delegatski sistem je dao uspješne početne rezultate, ali on nije toliko dograđen da može razrješiti i izraziti sve samoupravne interese. Uzimajući k tome objektivne proturječnosti koje se javljaju u društveno-ekonomskoj i političkoj praksi, delegatski sistem treba dalje dograđivati u cilju funkcioniranja cijelog mehanizma socijalističke samoupravne demokracije. Mnogo dilema u funkcioniranju delegatskog sistema u proteklom periodu od 1974. godine na ovom pojavilo se po pitanju položaja delegacija samoupravnih zajednica u svim područjima društvenog rada, te u odnosu tih delegacija prema njihovoj izbornoj bazi. Zatim odnos delegatske skupštine prema izvršnim odnosno upravnim i poslovodnim organima, kao i pitanje položaja i odgovornosti društveno-političkih organizacija kao sastavnog dijela delegatskog sistema.

Pitanja kvalitetnog obavještavanja i informiranja stalno su prisutna iako su dati značajni doprinosi u tom smislu, no ne na svim područjima. Naročito interesantno pitanje je pojava dupliranja informacija, neadekvatna i neprihvatljiva za nivo širokog kruga delegacija i delegata, posebno njezina sažetost i upotrebljivost itd.

Još uvijek je nedovoljno prisustvo udruženog rada u interesnim i u društveno-političkim zajednicama. Zadržavanje budžetskog načina financiranja i u nekim slučajevima administrativnog odlučivanja o bitnim elementima zadovoljavanja općih i zajedničkih potreba, omogućava da u procesu odlučivanja dominira utjecaj izvršnih organa i stručnih službi Društveno-političkih zajednica i Samoupravnih interesnih zajednica. Znatan napredak učinjen je u tome što se o planovima i programima razvoja DPZ i SIZ posebno o stopama doprinosa sve više raspravlja na zborovima radnika. Zadržavanje u čestim slučajevima budžetskog načina financiranja, nedovoljna razvijenost povezanosti delegata i delegacija te ne adekvatna angažiranost DPO u rješavanju otvorenih problema u funkcioniranju SIZ doprinjeli su njihovom sporom transformiranju na novim društveno-ekonomskim osnovama.

Ovdje su istaknute samo neke dileme i problemi na koje treba dati odgovor i naći odgovarajuća rješenja, a kako smo pred pripremama za XI Kongres SKJ-u očito je da će ovo područje imati značajno mjesto u raspravama na ovom najznačajnijem skupu.

Glavni pravci čitave pretkongresne aktivnosti su već izraženi na 30. sjednici Predsjedništva CK SKJ, a posebno uvodnim izlaganjem Edvarda Kardelja pod naslovom — Osnove političkog sistema socijalističke samoupravne demokracije.

Izbor osnovnog predmeta kojim će se baviti budući Kongres zapravo je i izvršen spomenutom sjednicom i spomenutim materijalom Treba istaći da pored izbora samog predmeta tu su date i polazne idejno-teorijske pozicije i pristupi njegovom izučavanju, kritičkoj preradi postojeće prakse u oblasti društvene demokracije u cjelini, na osnovu čega treba da se — u velikoj partijskoj i javnoj debati uopće — dođe do novih i efikasnijih rješenja.

Kako je okosnica političkog sistema naš delegatski sistem, kao poseban demokratski oblik diktature proletarijata, to je ovdje dat mali osvrt na probleme i mogućnosti razrješavanja istog.

Na kraju treba istaći da nema dilema po pitanju načela i osnovnog pravca političkog sistema socijalističke demokracije što je utvrđeno Ustavom, pa prema tome tu i nema što da se mijenja, već je osnovni zadatak u praktičnoj razradi, doradi i primjeni tih osnova i načela. Jasno, da samoupravna praksa i rad delegatskog sistema u proteklom periodu će biti baza i stečeno iskustvo u poboljšanju funkcioniranja istog. Samim tim će se postići veća stabilnost političkog sistema vlasti radničke klase i svih radnih ljudi, a to je uslov pravilnog funkcioniranja cijelog mehanizma socijalističke samoupravne demokracije.

Ivica Plašić

OGLAS

Prodajem »kombiniranu« sobu. Upitati kod Tomić RADOMIR Cobovićeva 22 b, Dugo Selo.

Program društvenih aktivnosti...

Dogovor za provođenje Programa društvenih aktivnosti u samoupravnom sporazumijevanju o zadovoljavanju zajedničkih potreba i slobodnoj razmjeni rada na području općine Dugo Selo, prihvaćen na sastanku predsjednika i tajnika SIZ-a, te predstavnika društveno-političkih organizacija dana 28. rujna 1977. godine.

1. Stručne službe i izvršni odbori SIZ-a dužni su izraditi Nacrte srednjoročnih planova o zadovoljavanju zajedničkih potreba odnosno planove rada i razvoja svoje djelatnosti za razdoblje 1976—1980. godine.

SIZ-e koje su donijele srednjoročne planove u prošloj godini treba da iste još jednom preispitaju, da li su realni, također trebaju ih dopuniti elementima koji im nedostaju.

Uz srednjoročne planove treba izraditi i Nacrte samoupravnih sporazuma o stopama doprinosa i slobodnoj razmjeni rada za period 1976—1980. godine, odnosno za 1978. godinu.

Rok izrade Nacrta 25. listopad 1977. godine.

2. Stručne službe i izvršni odbori SIZ-a Nacrte srednjoročnih planova i samoupravnih sporazuma, treba da upute na javnu raspravu svim OOUR, RZ i MZ-a najkasnije do 1. studena 1977. godine.

3. OOUR-a, RZ-e i MZ-e dužne su provesti javne rasprave u svojim sredinama o Nacrtima srednjoročnih planova i samoupravnih sporazuma, te svoje primjedbe i prijedloge dostavljati Stručnim službama SIZ-a.

Rok za rasprave 1. do 20. studeni 1977. god.

4. Stručne službe, izvršni odbori i Skupštine SIZ-a sređuju i sumiraju rezultate javne rasprave, usaglašavaju prijedloge, te utvrđuju konačne tekstove Prijedloga srednjoročnih planova i sporazuma.

Rok izvršenja 20. do 30. studeni 1977. god.

5. Pročišćene prijedloge srednjoročnih planova i samoupravnih sporazuma Stručne službe SIZ-a ponovno dostavljaju OOUR-a, RZ-a, i MZ-a, najkasnije do 5. prosinca 1977. godine.

6. OOUR-a RZ-e i MZ-e održavaju zborove radnika, radnih ljudi i građana, raspravljaju o Prijedlozima srednjoročnih planova i samoupravnih sporazuma, donose odluke o njihovu prihvatanju i zaključivanju.

Rok održavanja zborova 5. do 20. prosinac 1977.

7. Zaključivanje i potpisivanje samoupravnih sporazuma treba izvršiti najkasnije do 25. prosinca 1977.

Skupštine SIZ-a trebaju razmotriti izvještaje o zaključivanju samoupravnih sporazuma, proglasiti ih zaključenim, izvjestiti nadležne organe uprave (financije i privrede), Skupštinu općine, Službu društvenog knjigovodstva, općinske društveno-političke organizacije, te objaviti sporazume u »Dugoselskoj kronici«.

Ovaj zadatak treba obaviti najkasnije do 30. prosinca 1977. godine.

8. Za pravodobno i kvalitetno obavljanje stručnih, organizacijskih i tehničkih poslova oko samoupravnog sporazumijevanja odgovorne su stručne službe SIZ-a, izvršni odbori i skupštine. Navedeni organi treba da preuzmu na sebe punu odgovornost, te da se angažiraju na osposobljavanju SIZ-a u kojima rade, kako bi mogli izvršavati zadatke zbog kojih su i osnovani.

9. Za organizaciju zborova, angažiranje radnih ljudi na zborove i za vođenje javne rasprave u OOUR-a, RZ-a i MZ-a politički su odgovorne organizacije Saveza komunista, Sindikata i Socijalističkog saveza, kao i delegacije SIZ-a, radnički savjeti i savjeti mjesnih zajednica.

10. Nakon izrade nacrta srednjoročnih planova i sporazuma Odbor za koordinaciju izraditi će plan vođenja javne rasprave u OOUR-a, RZ-a i MZ-a.

Rasprave će se voditi po grupama srodnih SIZ-a. Također poduzeti će se organizacione mjere da se pripremi grupa aktivista koji će prisustvovati raspravama u organizacijama udruženog rada i mjesnim zajednicama i davati potrebna obrazloženja.

Odbor za koordinaciju aktivnosti SIZ-a općine Dugo Selo

Crveni križ radi

1. listopada od 7—14 sati dobrovoljni davaoci krvi su u zgradi općine Dugo Selo davali krv. Bilo je 72 davaoca, koji su dali krv, a 9 ih je odbijeno iz zdravstvenih razloga.

Ovaj suhi izvještaj o broju davalaca krvi ima jednu duboku moralnu pozadinu, koja je već postala tradicionalna, kako je to poznato i našim građanima. Na nivou općinske organizacije vodi se evidencija o davaocima tako ,da se u određeno vrijeme pozivaju samo oni davaoci, koji mogu u to vrijeme dati krv. Opsežan je posao te evidencije, pa i samog pozivanja.

Dan ranije aktivistkinje Crvenog križa Dugo Selo obave pripremne preglede dvorane, gdje će se davati krv, zatim ostalih prostorija, gdje će davaoci krvi primiti takozvani zahvalni obrok nakon davanja krvi — nabave hranu i piće. Na sam dan, tj. 1. 10. o. g. već je ujutro sve spremno ne samo za primanje davalaca i obrok, nego i za administraciju.

Ekipa Zavoda za transfuziju krvi Zagreb pod vodstvom liječnice dr Ivanke Bosanac počela je rad. Nigdje nikakvoga zastoja ili bilo čega, što bi rad otežalo nije bilo, jer je ovo dugogodišnja tradicija, dobro uhodana, a vode ove poslove aktivistkinje Crvenog križa sa puno razumijevanja, tako da se davaoci krvi ugodno osjećaju.

Mislim, da bi trebalo posebno podvući, da je obrok izvanrednog kvaliteta. To znači, da je rađen ne samo sa voljom, nego da su ga skuhale domaćice, koje znadu tako dobro kuhati, da bi mnogi hoteli najviših kategorija mogli zavidjeti ovom kvalitetu. Meso je bilo ispohano tako, da je doista bio užitak ga jesti, salata od krumpira ni prekisela, ni preslana, ni premasna ,nego onako najugodnija, što može biti. Piće također je dobro izabrano, pa se aktivistkinje mogu ponositi ne samo da rade dobrovoljno, nego i najkvalitetnije.

Aktivistkinje Dugog Sela su se podijelile tako, da jedna grupa imade 1. 10. o. g., a druga će imati kasnije. Smatram, da treba istaći sve aktivistkinje koje rade već niz godina na ovim poslovima nesebično i sa puno idealizma bez ikakve nagrade, a kod ovoga davanja su bile:

Jelenić Ivanka, Keser Franka, Ključan Borka, Obučina Anka, Pilj Marija, Pjevac Dragica, Rakić Ljerka, Sarić Marija, Trupec Katica, Turnac Marija, a Holjevac Marija opet nije izostala.

Steta je, da nema muškaraca u ovakovim akcijama, a isto tako se ne odazivaju mlađe članice tako da se osjeća već izvjesna zamornost kod aktivistkinja, koje rade 30 i više godina. Nova reorganizacija na delegatskom principu će svakako unijeti novosti, a u svakom slučaju će organizaciono obuhvatiti više mladih, kao i muškaraca.

Na kraju treba podvući, da su bile zadovoljne ne samo aktivistkinje, nego i dobrovoljni davaoci krvi na toplom i srdačnom prijemu, kao i ekipa Zavoda za transfuziju krvi Zagreb, koja se obzirom na davaoce krvi i organizaciju i rad Crvenog križa naše općine i našega mjesta rado k nama dolazi.

Mr Ladislav Kovačević

Kava »HAUSBRANDT« prži se u Dugom Selu u bivšoj klaonici

Ne tako davno na stranicama Dugoselske kronike moglo se čitati o problemima klaonice, koja je vlasništvo Poljoprivredne zadruge »Gornja Posavina« u Dugom Selu.

Klaonica je poslovala s gubicima koje P. Z. nije mogla iz godine u godinu pokrivati. Zbog svega toga klaonica je zatvorena, a prostor je iznajmljen »PRODEXU« poduzeću za preradu i plasman kave, aparata za ekspres kavu i kompletnu opremu šankova za ugostiteljstvo.

To je bilo zaista najbolje rješenje za klaonicu jer bi eventualna rekonstrukcija stajala najmanje 300 milijuna starih dinara i tako rekonstruirana klaonica nebi mogla raditi punim kapacitetom i rentabilno (poznat je problem mesne industrije).

Poduzeće »PRODEX« iz Zagreba u klaonici je otvorilo pržionicu i sortirnicu kave. Radnici do tada zaposleni u klaonici, njih četvero, zaposlili su se u »Prodexu« i još su zaposlena četiri nova radnika također iz Dugog Sela.

Osm prženja kave, koje se obavlja na jednom specijalnom stroju radnici pakuju kavu u vrećice različitih veličina već prema standardima na tržištu.

Postojeći stroj za prženje kave može u toku osam sati ispržiti količinu od 1.200 kilograma. Međutim, pržena kava ne smije stajati duže od 30 dana na skladištu jer nakon tog vremena kvaliteta naglo opada. Zbog toga se prži samo toliko kave koliki su trenutni zahtjevi tržišta.

Na taj način Hauzbrandt kava je stalno svježa kod svih prodavača potrošača. Održavanje kvaliteta na taj način povećava troškove prijevoza malih količina kave do potrošača — ali bitno je da su potrošači zadovoljni.

Hausbrandt kava inače se prerađuje po poznatoj talijanskoj licenci a njezina kvaliteta dobro je poznata u mnogim evropskim zemljama a npr. u Zagrebu hoteli Esplanada i Interkontinental također ovu kavu služe svojim gostima.

——Kakvu kavu pijemo

Iako se danas u našoj zemlji dosta kave pije ipak to nije toliko koliko mislimo. U Evropi je po potrošnji kave po glavi stanovnika Jugoslavija na šeseaestom mjestu, a prva je Švedska pa zatim Njemačka itd.

I s druge strane kod nas se pije kava za užitak a u svijetu se kava pije kao osvježavajući napitak i to u bilo koje vrijeme. Isto tako razlika je i u kvaliteti. Mi mislimo ako je više kave a manje vode da je tada kava bolja i kvalitetnija. To je zabluda. U takvoj kvai ima samo više kiselina, kofeina i neotopljivih tvari koje uopće pozitivno ne djeluju na čovječi organizam.

Na istu količinu kave, npr. u Svedskoj, doda se 1,5 litra vode a kod nas samo 0,5 litara.

Na svjetskom tržištu danas se sve više traže različite mješavine kava npr. s ječmom i druge vrste instanta za osvježavajuće napitke i za djecu.

——Planovi

Planovi »PRODEXA« vezani su upravo za gornju problematiku. Kava Hausbrandt je kava budućnosti jer u sebi sadrži manje škodljivih kiselina i to je jedina kava koja se duže prži — 20% je lakša nakon prženja. Tržištu će se uskoro ponuditi različite mješavina kave i ostali proizvodi. Svojim sadašnjim i budućim proizvodima »Prodex« želi i kod potrošača stvoriti nove i suvremenije navike kako u pripremanju tako i u konzumiranju kave i dodataka.

Sadašnje poslovanje u bivšoj klaonici uskoro će se proširiti. Postaviti će se još jedan stroj za prženje kave i montirat će se »linija« za pakovanje kave i šećera.

Nešto kasnije manjom adaptacijom prostorija ako bude dopušteno od nadležnih organa, prići će se proizvodnji aparata za ekspres kavu. »PAK-Z« koji je ove godine bio izložen na Zagrebačkom velesajmu. U toku ove godine proizvelo bi se 600 takvih aparata, a tu je i mogućnost zapošljavanja nove radne snage.

Treba napomenuti da su stručnjaci »Prodexa« anagažirani na izradi budućeg staklenika u Oborovu gdje će se proizvoditi rano povrće a u suradnji s Poljoprivrednom zadrugom u Dugom Selu.

Osim pogona u Dugom Selu »Prodex« ima svoje pogone — radne jedinice u Zagrebu, Beogradu, Splitu, Rijeci, Opatiji i Zadru — a sveukupno broj sedamdeset i osam zaposlenih radnika.

Ovaj članak je napisan na temelju razgovora s IVOM PAVLIČEK, direktorom »Prodexa«, ZLATKOM BEŠENIĆ, direktorom jedinice industrijskih proizvoda i NIKOLOM VLAŠIĆEM, rukovodiocem pogona.

S. K.

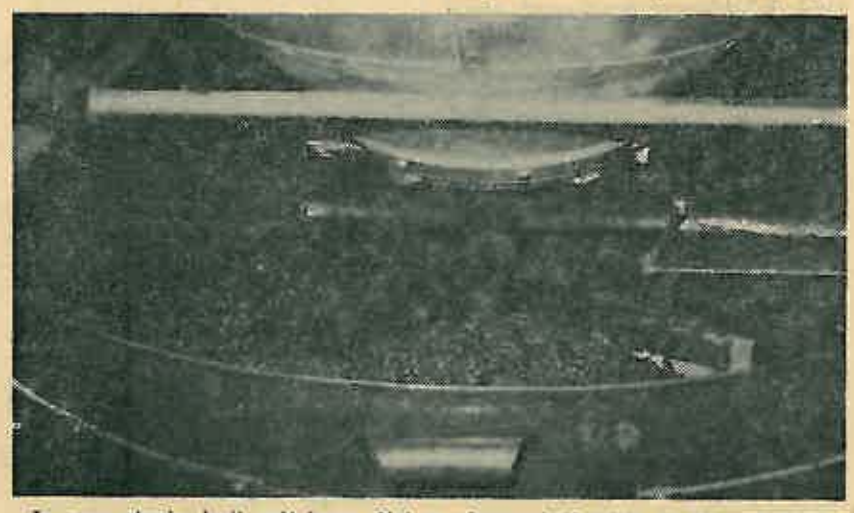

Iz ovog stroja, koji prži kavu, širi se očaravajući miris po Dugom Selu

Zadruge po ZUR-u

Na temelju zakona o udruženom radu poljoprivredne zadruge dužne su uskladiti svoju organizaciju, samoupravne sporazume, statut i druge akte na temelju tog Zakona.

Prema ZUR-u zadruga ne može postojati sama za sebe tj. bez neposrednih i individualnih poljoprivrednih proizvođača. Prema tome individualni poljoprivredni proizvođači će, naravno ako to žele, potpisivanjem samoupravnog sporazuma oformiti zadrugu.

Takav Samoupravni sporazum već se priprema na našem području i očekuje se njegovo potpisivanje u narednom periodu kroz mjesec dva. ZUR iz temelja mijenja dosadašnje odnose u poljoprivrednim organizacijama. Do sada su pojedine poljoprivredne zadruge bavile se najviše trgovinom a poljoprivredom vrlo malo ili čak ništa. Neke poljoprivredne zadruge bave se čak i prodajom automobila!

Bez poljoprivrednika koji svoj potpis stave na Samoupravni sporazum zadruga se nemože ni formirati — a postojeće zadruge bez takvog samoupravnog sporazuma morale bi promjeniti svoje poslovanje.

Poljoprivredni proizvođači na dalje imaju sada mogućnost udruživanja svog rada zemljišta i sredstava rada s poljoprivrednom zadrugom.

To je nešto novo. To je nova i sigurnija budućnost naših individualnih poljoprivrednika.

Najvažnije je u svemu tome da udruživanjem svoga rada i svojih sredstava rada individualni proizvođač stiče pravo na radni odnos.

Na taj način poljoprivrednik sva prava iz radnog odnosa i radni odnos ostvaruje u svom dvorištu i na svojoj njivi.

Udruživanjem zemljišta i sredstava rada pitanje vlasništva se ne mijenja. Proizvođač i dalje ostaje vlasnik svojih sredstava i raspolaže s njima kao i prije.

U udruženom radu za tehnologiju proizvodnje, plasman proizvoda, nabava reprodukcionog materijala brine se čitava organizacija udruženog rada.

Isto tako, lakše je u udruženom radu podnijeti svaki rizik i sve hirove koji vladaju na tržištu poljoprivrednih proizvoda nego takav rizik podnositi sam.

Općenito danas je situacija takva da čovjek sam u bilo kojoj proizvodnji nama nikad nikakve sigurne perspektive, pa se i stoga udruživanje nameće kao neminovno.

Na našem području ovih dana po selima će se održati dogovori s individualnim proizvođačima. Za sada se predviđa mogućnost formiranja radnih jedinica u Rugvici, Lupoglavu, Oborovu. Naravno to formiranje radnih jedinica zavisit će od samih ljudi po mjestima.

U tim radnim jedinicama bila bi ekipa stručnjaka koji bi neposredno i svaki dan bili vezani za poljoprivrednu proizvodnju što bi znatno unaprijedilo poljoprivrednu proizvodnju uopće.

Realizaciju ZUR-a poljoprivrednici s nestrpljenjem očekuju jer ZUR odnose u poljoprivredi na relaciji zadruga — proizvođač stavlja na zdravije noge.

S. K.

Zakon o udruženom radu garantira sigurniju budućnost individualnih poljoprivrednika

Poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina« u brojkama

Poljoprivredna zadruga Dugo Selo pred prelazak na poslovanje prema ZUR-u posluje u nekoliko djelatnosti: osnovna djelatnost je svakako poljoprivreda i kooperacija u proizvodnji mlijeka, mesa i ratarskih kultura vezanih za stočarstvo.

Osim poslovanja u poljoprivredi preko kooperacije Poljoprivredna zadruga bavi se i trgovinom koja je također vezana za poljoprivredu. U okviru trgovine zadruga nabavlja sjeme svih vrsta, umjetna gnojiva i sredstva za zaštitu bilja.

Poljoprivredna zadruga također vrši otkup viškova poljoprivrednih proizvoda i sve one proizvode koji su obuhvaćeni ugovorima za kooperaciju.

Na području općine ima 5.800 krava koje daju devet milijuna litara godišnje i oko 4.500 teladi. Otkup mlijeka se iz godine u godinu stalno povećava. Zadruga odkupljuje četiri milijuna litara mlijeka i preko nje se utovi 2500 teladi.

Vrlo značajno je napomenuti i za svaku pohvalu je dosta veliki broj krava koje imaju pedigre. 330 krava s naše općine ima rodoslovlje. Za te krave točno se znaju svi podaci počev od roditelja, mliječnosti, broju dana, kvaliteti mlijeka i sve drugo.

Također ima na području općine 3.500 krmača koje daju oko 50.000 prasadi godišnje. Za sada se putem kooperacije tovi svega 2.000 prasadi.

TAKO SE POSLUJE

Vrlo interesantan podatak dobili smo od ing. Borisa Mahača, direktora Poljoprivredne zadruge »Gornja Posavina« u Dugom Selu.

Radi se o proizvodnji cikle u kooperaciji s individualnim proizvođačima. Zadruga je na temelju jednog dogovora s »Kalnikom« ugovorila s kooperantima proizvodnju cikle. Ugovorom je utvrđena cijena i sve ostalo što se ugovorom predviđa. Kada su ugovori bili već potpisani s kooperantima, »Kalnik« iz Varaždina nije htio potpisati isto takvu obavezu sa Zadrugom.

I sada je već jasno što slijedi. Zadruga je otkupila ciklu od svojih kooperanata jako nema kuda s njom i sada cikla čeka kupca.

S druge strane danas se cikla nudi na tržištu (na veliko) za 50% po nižoj cijeni od one koju zadruga treba platiti svojim kooperantima. Bez obzira na nastalu situaciju Zadruga će ispuniti svoju obavezu prema kooperantima što je za svaku pohvalu i vrlo korektno.

Cikla će se ipak prodati ali u buduće se ipak nebi smjelo ići samo na »riječ« drugova iz »Kalnika«.

S. K.

S jedne izložbe sjemenskog kukuruza Instituta za proizvodnju i oplemenjivanje bilja u Rugvici

CRVENE JABUKE

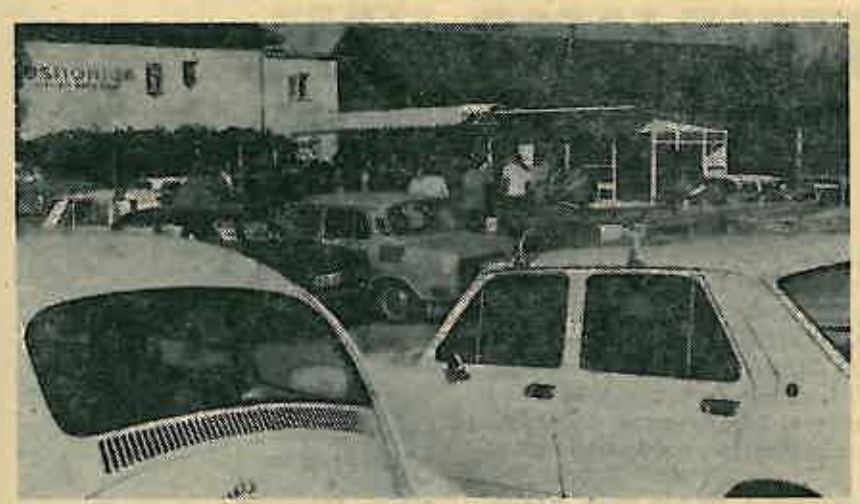

Organizacija prodaje mogla bi biti bolja

Berba jabuka na plantaži Živica u vlasništvu PPK »Zagreb« je završena. Svi su zadovoljni jer i pored proljetnog mraza i snijega urod je bio iznad očekivanja a štete od mraza su neznatne.

Berba jabuka trajala je od 1. do 30. rujna. Dnevno je radilo u prosjeku 500 radnika koji su plaćeni po ubranom kilogramu. Za jedan kilogram ubranih jabuka plaćalo se po 36 para.

S površine od 112 ha ubrano je oko 560 vagona jabuka. Nakon branja jabuke se sortiraju a zatim prevoze u novu Hladnjaču u Dugom Selu. Oko 60% svih jabuka otpremljeno je u Hladnjaču, a ostali dio odmah se prodaje na vlastitom kiosku i drugim kupcima.

Ovogodišnji radnici su s područja Križevaca i imaju besplatan smještaj u prostorijama Voćnjaka i tri obroka dnevno uz 50% popusta.

Svake subote računici se besplatno odvoze kućama a u ponedjeljak u jutro natrag na posao.

HLADNJAČA

Nova Hladnjača po prvi puta ove godine prima jabuke na uskladištenje. Kapacitet je preko 700 vagona. Nakon sortiranja jabuke se odlažu u komore gdje je temperatura od 2 stupnja iznad nule. Drugi dio jabuka koje će duže vrijeme ostati u Hladnjači također su na istoj temperaturi ali bez kisika, na koji način se usporava zrenje i onemogućuje propadanje jabuka.

Osim iz dugoselskog voćnjaka u Hladnjaču se otpremaju jabuke iz Zeline i Ludine.

Maloprodaja jabuka — MOGLO JE I BOLJE

Pred kioskom za maloprodaju jabuka svakodnevno se stvaraju nepotrebne gužve jer je interes kod potrošača opravdano velik, a organizacija prodaje vrlo slaba.

U redu čeka čak i po pedeset ljudi po nekoliko sati na jabuke, a dva prodavača su nemoćna.

Zašto, kad je takav interes, nije na tom mjestu otvoreno više prodajnih punktova, kad jabuka ima dosta? Isto tako pojedinci se žale na kvalitet prve klase, na iznenadno poskupljenje od 5 na 6,5 din i povlačenje iz prodaje jabuka u vrećama po 2 n.m. po kg.

Na temelju takove neorganizirane prodaje ispada da PPK »Zagreb« nije baš jako zainteresiran za maloprodaju na licu mjesta.

Možda se da još nešto popraviti.

S. K.

Jabuke čekaju na otpremu

Dobrovoljni davaoci krvi u Poreču

»Susreti imaju za cilj sadržajnije povezivanje ljudi iz različitih sredina i mjesta. Na susretima sadržajno i metodološki treba da se unaprijedi i podigne društvena svijest svakog radnog čovjeka našeg samoupravnog socijalističkog društva. Kao oblik i forma susreti su samo jedan od oblika, koji će potpomoći još intenzivnije i brojčano veće omasovljenje dobrovoljnih davalaca krvi.

U modernoj medicini krv je lijek broj jedan, jer nema grane medicine, koja u svrhu liječenja ne koristi krv ili pripravak iz nje. Danas još ne postoji kemijsko-tehnološki proces niti tvornica tog lijeka. Jedina tvornica, jedini izvor te u datom momentu dragocjene tekućine je čovjek — »DOBROVOLJNI DAVALAC KRVI«. Ovo je dio uvodne riječi predsjednika Organizacionog odbora I. Susreta DDK Hrvatske, prof. Steve Stojanovića, na otvorenju susreta. Ovaj skup su pozdravili dr Antun Dobošević, sekretar Crvenog križa Hrvatske, Duda dr. Josip, potpredsjednik Crvenog križa SR Hrvatske, kao i dr. Marijan Pistotnik, predsjednik Savjeta DDK Hrvatske.

U pitomom istarskom kraju, punom idiličnih sela razbacanih između kupulastih brežuljaka utonulih u zelenilo lovora, kedra, oleandra, čempresa, ružmarina, u »šumi« maslina, ljeske, smokvi, drveta trešnje i bogatih vinograda, uz samu obalu mora, nalazi se grad Poreč, gdje su u hotelskom naselju Zelena laguna bili smješteni učesnici I. Susreta DDK Hrvatske. Ovo naselje živjelo je životom humanista, tople riječi i drugarstva. Osjetilo se, da ovdje boravi armija onih, koji su uvijek spremni pomoći čovjeku. Od sportskih susreta do drugarske večeri, na kojoj su drug do druga poveli Kozaračko kolo, osjećalo se, da mjesto DDK po svojoj funkciji i važnosti mora zauzeti među svim radnim ljudima Jugoslavije daleko značajnije i zapaženije mjesto, nego što ima danas.

Ispred OOCK Dugo Selo susretima su prisustvovali dobrovoljni davaoci krvi, koji su do sada najviše puta dali svoju krv, a takmičili su se u četiri sportske discipline: kuglanje od 42 ekipe zauzeli 12. mjesto, picado od 17 ekipa zauzeli 17. mjesto, šah od 29 ekipa zauzeli 8. mjesto, potezanje užeta otkazano na vrijeme. U sastavu ekipa bili su: Bogdanović Bogdan, Klečar Josip, Bakale Zdenko, Šafran Franjo, Kotarski Zdravko, Cik Milan, Kelemen Stjepan, Obradović Sofija, Mašić Milan, Mašić Dušan, Muhin Josip, Matijaš Dane i Matešić Marko, koji su za učestvovanje primili Diplome Crvenog križa Hrvatske.

Geslo organizacije Crvenog križa svi ljudi — za svakog čovjeka, aktualan je i značajan zadatak. Ljudi su oduvijek pomagali jedni druge, uz traženje određenih oblika i metoda rada, a suvremeni život današnjice postavlja nove zahtjeve. Suvremena tehnika neposredno i ne vidljivo otuđuje ljude — jedne od drugih, a čovjek nailazi na poteškoće, koje ne može sam rješavati i tu dolazi do izražaja pomoć ljudima kada se nalaze u nevolji zdravstvene ili materijalne prirode.

Velika je obaveza i čast biti dobrovoljni davalac krvi, upravo je u jednoj od svojih poruka drug Tito, a ovakovi Susreti pospješiti će realizaciju ove Titove misli.

Dragica Pjevac

U TITOVOJ PRATNJI KAO PARTIZANSKI KURIRI

(Nastavak iz prošlog broja)

»Da bi se odluka o Titovom odlasku iz okupiranog Beograda na slobodni teritorij sprovela, bilo je potrebno poduzeti mnoge mjere. Organizirano je obezbjeđenje i pripremljene lažne legitimacije za putnike. U pratnji druga Tita bili su jedan pravoslavni pop sa četničkom legitimacijom, Jaša Rajter, koji je imao legitimaciju folksdojčera i bio naoružan i ja. Određen je datum polaska 16. rujan.

Meni je zadatak bio saopćen 15. rujna, prije podne, u mljekari u Francuskoj ulici broj 5. Tu su me kuriri Pokrajinskog komiteta KPJ za Srbiju nalazili da mi prenesu poruke za sastanke ili putovanja.

»Budi sutra u devet sati ispred željezničke stanice, putovat ćeš za Valjevo i vodit ćeš jednog druga«, saopćila mi je Milada Rajter. Ona mi je ponekad prenosila poruke i sa njom sam se poznavala još prije rata sa raznih političkih akcija. »Lijepo se obuci i uredi da nebudeš sumnjiva«, rekla mi je, »jer taj drug je odgovoran«. Sutra ću ti donijeti adresu i lozinku za Valjevo«.

Prije rata sam živjela i radila u Beogradu, gdje sam studirala na Ekonomskom fakultetu. Bila sam član beogradske partijske organizacije i poslije okupacije nastavila rad u njoj. Od srpnja 1941. godine postala sam partijski kurir Pokrajinskog komiteta KPJ za Srbiju i stalno sam putovala iz Beograda u unutrašnjost Srbije, nosila pisma i drugi partijski materijal, ili vodila ilegalne partijske radnike na zakazane veze. Najčešće sam putovala za Niš, Kraljevo i do Beogradskog partijskog odreda, koji je u to vrijeme operirao u neposrednoj blizini Beograda.

Može se reći da sam imala dovoljno kurirskog iskustva, isprobanu tehniku i stil rada. U izvršavanju zadataka sam se osjećala sigurnom pa sam se mirno pripremila i za slijedeće putovanje, pretpostavljajući da će ono biti kao i jedno od mnogih do tada obavljenih.

Sutradan 16. rujna, na vrijeme sam došla na željezničku stanicu. Tu me je čekala Milada Rajter. Kazala mi je adresu na koju treba da se javim u Valjevu i lozinku pomoću koje je trebalo da se povežem s tamošnjim okružnim komitetom. Moj zadatak se sastojao u slijedećem: da putujem sa »odgovornim drugom« do Valjeva, da se tamo povežem sa Okružnim komitetom, da na »vezi« predam druga kojeg vodim, pa da se prvim vlakom vratim u Beograd. Takvih kurirskih putovanja već sam imala nekoliko, pa nisam očekivala da će, zbog mnogih okolnosti, ovo ispasti sasvim drugačije od dosadašnjih.

Pošla sam s Miladom u hol željezničke stanice. Tamo je bilo dosta ljudi: ljudi i žene s košarama, torbama i koferima, u potrazi za hranom ili trgovinom, a možda i zbog druge nevolje, zato što u to vrijeme putovanje nije bilo zadovoljstvo i zabava. Bilo je mnogo onih u žandarskim i policijskim, četničkim i njemačkim uniformama. Sigurno je bilo dosta i agenata u civilnom odijelu. U holu je stajala jedna drugarica u kojoj sam prepoznala Davorjanku Paunović iz Doma studenata i Jašu Rajtera, brata Miladinog. S njima je razgovarao sredovečan, elegantno i lijepo odjeven čovjek, pored čijih je nogu bio spušten kožni kofer. S njime me Milada najprije upoznala.

Ova slika u holu željezničke stanice nikada mi nije izbljedila iz sjećanja. I danas u meni neposredno i duboko živi utisak koji je Tito u tom trenutku ostavio na mene. Prije svega su to bili njegovo prirodno držanje, njegov prodoran pogled, koji kao da uvijek nešto govori i saopćava, njegov osmjeh, način obraćanja. Taj prvi utisak slobodnog i odlučnog Titovog ponašanja potvrdit će mi se i na cijelom putovanju i ostati u dubokom sjećanju kao najsnažniji doživljaj.

Veselinka Malinska, pratila je druga Tita na putu iz Beograda u partizane

Ne treba zaboravljati da je Tito tako mirno i staloženo razgovarao sa svojim pratiocima u holu željezničke stanice u Beogradu 1941. godine, u vrijeme kada je u tom gradu i u zemlji bjesnio teror njemačkih okupatora i njihovih domaćih slugu. To je bilo vrijeme kada su Gestapo i Specijalna policija vodili žestoku hajku protiv komunista i protiv svih patriota, poduzimajući svakodnevno blokade, racije i hapšenja. Na svaku našu akciju neprijatelji su odgovarali drakonskim mjerama.

Međutim, stanje nije bilo teško samo za nas. Za Njemce i njihove domaće sluge bilo je sve teže. Oni su bili tude tijelo u gradu i sve manje su mogli da drže široki front s patriotima, antifašistima i Partijom koja je bila čvrsto i jedinstveno organizirana i vođena.

Popeli smo se u vlak za Čačak. Ja sam sjela odvojeno od grupe, jer sam uvijek tako putovala kada sam nekog vodila. Bilo je pravilo da, pošto se prije polaska na put upoznam s drugom koga vodim, do određenog mjesta svako putuje za sebe. Kada bismo stigli, ukratko bismo se dogovorili gdje da me čeka, a ja sam žurila da stignem na dobijenu adresu i ugovorenom javkom da uspostavim vezu s komitetom. Zatim, kada bi bilo sve u redu, zajedno smo ušli na zakazano mjesto. Smatrala sam da ću i ovog puta zadatak tako obaviti.

Međutim, ispalo je sasvim drugačije. Počinjalo je jedno od mojih najinteresantnijih i najuzbudljivijih kurirskih putovanja po okupiranoj i slobodnoj teritoriji. U stvari, od samog početka tog putovanja »odgovorni drug« je cijelu stvar uzeo u svoje ruke, ali ja sam to otkrivala tek postepeno u toku putovanja. Sve više je počelo da mi postaje jasno da Titov cilj nije putovanje u Valjevo već da on stalno nastoji da sretnemo partizane. Adresa i javka za Valjevo bile su, u stvari, veza za slučaj da nam se putem ne ukaže prilika da naiđemo na neku partizansku jedinicu.

Tako reći odmah po polasku vlaka iz Beograda, Tito mi je poslao poruku da se pridružim njihovoj grupi. To mi je izgledalo koliko neobično toliko i nesvrsishodno, naročito zbog toga što mi nije rečeno da treba da budem u grupi. Međutim, postupila sam kao što je »odgovorni drug«, odnosno drug Tito, tražio. Ipak, ni jednog trenutka nisam gubila iz vida da sam kurir i da je ovaj drug jedan od odgovornih, jedan od rukovodilaca. Pretpostavljala sam da je u njemu moj zadatak poznat i da hoće da ima pregled svih koji putuju s njim.

Do Čačka je sve išlo bez teškoća. Naša grupa se ni početnu nije razlikovala od ostalih putnika. Čak smo izgledali nekako stegnutiji građanskiji od mnogih drugih. Po izgledu, niko nebi mogao reći da nismo »mirni« i »solidni« građani. Samo onaj ko bi nas lično poznavao (a svi smo mi, neko više, neko manje, bili poznati policiji iz zatvora ili iz demonstracija) prepoznao bi u tim »mirnim« i »solidnim« građanima — komuniste i revolucionare.

Na čačanskoj stanici, gdje je trebalo da promjenimo vlak za Valjevo upravo se to gotovo — i dogodilo. Na izlasku s perona, pred ulazom u čekaonicu, kroz koju je trebalo proći da bi se izašlo u grad, jedan predratni policijski agent, Ljubiša Mališić, koji me je svojevremeno u Skoplju hapsio i proterivao u Kumanovo — s još jedrim policajcem pregledao je lične karte putnika. U zapadnoj Srbiji se u to vrijeme bio rasplamsao partizanski ustanak i u svim naseljenim mjestima i na putevima okupator je uveo strogu kontrolu kretanja. Jedina mogućnost u tom trenutku da izbjegnem susret sa agentom koji me je dobro poznavao bila je da mu, koliko je moguće neupadljivije okrenem leđa i pokažem legitimaciju drugom policajcu. Tako sam i učinila i sretno prošla kontrolu. I Tito je sa svojom pratnjom sretno prošao kontrolu.

(nastavak i idućem broju)

PREDSTAVLJAMO VAM BRATSKU KOMUNU MIONICA

(Nastavak iz prošlog broja)

Još u tursko doba kraj Mionice je prolazila Kragujevačka đada, koja je povezivala ovaj grad s Valjevom. U 19. vijeku kroz Mionicu prolazi glavni put koji povezuje kolubarsku i moravsku dolinu. Mionica je jedino s Valjevom i Ljigom prije rata bila povezana makadamskim putom, a sa selima putevima nasutim tucanikom i šljunkom, koji su na mnogim mjestima često bili neprohodni. Od 1945. intenzivno se grade putevi, tako da je Mionica povezana u svim pravcima asfaltnim putevima, i kroz nju prođe dnevno i po 60 autobusa i stotine putničkih automobila, posebno od kako je pušten u saobraćaj moderan put od Divčibara, koji je gradila JNA, a krajem 1971. godine predao na upotrebu general-pukovnik Viktor Bubanj. Mjesnim samodoprinosom građana izgrađeno je preko 200 kilometara puteva IV reda i drugih seoskih puteva. U općini je preko 50 kilometara asfaltnog puta.

POŠTA se u Mionicu donosila konjskim kolima od željezničke stanice u Divcima, a autobusom od 1954. godine. Telefonske veze postojale su i prije rata. Moderna poštanska zgrada, jedna od najljepših zgrada u Mionici podignuta je 1969. godine.

BANKARSTVO — Privatno zelenaštvo, u Mionici je 1924. godine zamijenila Kolubarska banka, kao akcionarsko društvo, sa kapitalom od milion dinara. Banka nije pomagala privredu. Novac je pozajmljivan seljacima i zanatlijama sa kamatama i provizijom i do 24% iako je zakon dozvoljavao samo 12%. Seljak se bio toliko zadužio da ni kamate nije mogao da plaća. Prestala je sa radom 1941. godine. Sada u Mionici rade ispostave Jugoslovenske investicione banke Valjevo i Beogradska banka.

ŠKOLSTVO, PROSVJETA, KULTURA, ZDRAVSTVO, FIZIČKA KULTURA

OSNOVNA ŠKOLA — Prva škola u Mionici otvorena je u novembru 1864. g. Zgrada, od drvene građe sa čatmom, imala je jednu učionicu, stan za učitelja i spavaću sobu za učenike iz drugih mjesta. Podigli su je građani školske općine koju su u početku sačinjavala sela: Mionica, Sanković, Radobić, Tabanović, Komanice i Vrtiglav. Kasnije je Vrtiglav ušao u sastav škole u Donjoj Toplici, dok su sela Ključ i Tolić, čija su djeca ranije išla u ribničku školu, pripala školi u Mionici. Prije otvaranja škole u Mionici, djeca su pohađala školu u Ribnici. Kada je otvorena mionička osnovna škola imala je tri razreda sa 30 do 40 učenika. Djeca iz Mionice vraćala su se uveče kući, a iz drugih sela noćivala u školi. Roditelji su im dva puta nedjeljno donosili hranu. Ljetnji odmor je trajao šest nedjelja, a o Božiću i Uskrsu po nedjelju dana. Četvrti razred je otvoren 1879. godine. Pošto je prva zgrada bila dotrajala, od 1888. do 1896. godine iznajmljivali su privatne zgrade za školu i učiteljev stan. Te godine podignuta je i prva zidana školska zgrada od tvrdog materijala, sa dvije učionice. Treće odjeljenje otvoreno je 1899. godine u seoskoj kući u Lipama. Još dvije školske zgrade podignute su 1905. i 1912. godine.

Za vrijeme prvog svjetskog rata škola je radila s prekidima. Neprijatelj je oštetio sve tri školske zgrade i uništio sav inventar, knjige i arhivu.

Između prvog i drugog svjetskog rata, škola je imala prvo pet, a zatim sedam odjeljenja i toliko učitelja. Veliki broj djece nije pohađao školu, zbog čega je broj nepismenih sve više rastao.

Još 1936. godine otvorena je đačka kuhinja koja, s prekidom za vrijeme rata radi još i danas.

Današnja potpuna Osnovna škola »Dragojlo Dudić«, kojoj od 1958. godine pripadaju i četvorogodišnje škole u Komanicama, Ribnici (danas ne radi), Toliću, Ključu, Sankoviću (danas ne radi), Tabanoviću i Đurđevcu, radi od 1976. godine u modernoj zgradi. Školu pohađa 706 učenika iz šesnaest naseljenih mjesta. Zaposleno je 49 školskih radnika.

GRAĐANSKA ŠKOLA, NIŽA GIMNAZIJA I OSMOGODIŠNJA ŠKO

Godine 1943. u Mionici je u zgradi bivše ženske prodavaonice, otvorena Građanska škola. Po oslobođenju, 1945. godine, Građanska škola pretvorena je u Nižu mješovitu gimnaziju prvo sa tri a zatim sa četiri razreda. Niža gimnazija radila je punih devet godina, do septembra 1954. godine kada je dobila naziv Osmogodišnja škola, a kasnije je pretvorena u potpunu osmogodišnju školu.

(nastavak u slijedećem broju)

Odgoj i obrazovanje u Dječjem vrtiću

U našem mjestu već drugu godinu samostalno radi Dječji vrtić »Marica Robić-Keber« kao predškolska odgojno-obrazovna ustanova koja svojim djelovanjem na specifičan način proširuje društveni odgojni sistem u cjelini i time znatno olakšava i poboljšava napore porodice i društva u odgoju i obrazovanju mlade generacije.

Tu predškolsku ustanovu polaze djeca od tri godine života do polaska u školu.

Kako je to ustanova koju nisu polazile generacije nas odraslih, željeli bi da ovim kratkim sadržajem bar donekle objasnimo i približimo značenje, cilj i zadatke našeg rada kao odgajatelja predškolskog djeteta, jer u svakodnevnom kontaktu s okolinom u kojoj djelujemo, osjećamo da uloga dječjeg vrtića nije mnogima jasna, što je i razumljivo kad znamo da mnogi od nas nije imao prilike da se s takovim načinom rada i susretne.

Organizacijom, sadržajem i načinom rada, ostvarujući cilj i zadatke odgoja, dječji vrtić ostvaruje naročito ove zadatke:

— utječe na očuvanje zdravlja, na opći fizički razvitak djece i formira u njima osnovne higijenske navike;

— utječe na razvoj intelektualnih i drugih sposobnosti i interesa djece, omogućava im stjecanje elementarnog znanja o prirodi, životu i radu ljudi, razvija radoznalost i bogati dječje iskustvo;

— utječe na formiranje osnovnih elemenata moralnog lika djeteta, formira elementarne radne navike i osnovne navike kulturnog i socijalnog ponašanja;

— razvija dječje stvaralaštvo i elementarni smisao za estetsko doživljavanje i izražavanje;

— zadovoljava potrebu djece za igrom i zajedničkim životom u krugu vršnjaka, osigurava im zdravo i vedro djetinjstvo;

— cjelokupnim svojim radom pridonosi pripremanju djeteta za školu.

Dakle dječji vrtić svojim radom unapređuje i obogaćuje razvoj djeteta, povećava njegovu zrelost za školu, čime daje značajan doprinos u rješavanju problema osnovnog i daljeg obrazovanja djece i omladine.

Ostvarivanje odgojno-obrazovnih zadataka i cjelokupna djelatnost dječjeg vrtića odlikuje se mnogim specifičnostima koje se odražavaju kako u organizaciji i rasporedu dnevnog života ustanove u cjelini, tako i u unutrašnjoj organizaciji i provođenju odgojno-obrazovnog rada s djecom. Ove specifičnosti su uvjetovane prije svega psihofizičkim osobinama djece predškolske dobi, te zbog toga cjelokupan život i rad u dječjem vrtiću mora biti prilagođen djeci ove dobi.

U korištenju raznovrsnih sadržaja i primjenjivanja mnogih specifičnih oblika, sredstava, metoda i postupaka u radu s djecom, **igra, dječji rad i zanimanja** uvijek se javljaju kao osnovne aktivnosti djece i kao osnovne forme odgojno-obrazovnog rada u dječjem vrtiću.

Igra je najprirodniji, osnovni i najznačajniji oblik aktivnosti djeteta predškolske dobi. Aktivnost djeteta u igri izraz je njegovih psihofizičkih potreba, njegovih emocionalnih stanja, socijalnih težnji i utjecaja društvene sredine, iz tih je razloga igra najprirodniji put za upoznavanje djeteta i nezamjenjivo sredstvo odgoja u dječjem vrtiću. Igra je uvjet sretnog djetinjstva. Snaga je njenog odgojnog utjecaja u tome što dijete u njoj ima osjećaj slobode, što je maksimalno aktivno i emocionalno angažirano. Ona pruža izvanredno velike mogućnosti za mnogostran intelektualni razvitak djeteta, stoga se igra javlja i kao **osnovni oblik učenja** djeteta predškolske dobi.

Radna aktivnost djece predškolske dobi rađa se u igri, jer je igra usko povezana s radom. Djeca u svojim igrama odražavaju razne vrste rada koje vide u životu. Igrajući uloge koje odražavaju rad ljudi djeca dublje ulaze i doživljavaju različita svojstva radnih ljudi. Djeca počinju shvaćati da ljudi rade ne samo za sebe već i za druge.

Radni se odgoj u dječjem vrtiću ne obavlja od slučaja do slučaja, već pedagoški promišljeno, organizirano, postupno i sistematski.

Iako igra zauzima centralno mjesto u životu predškolskog djeteta, ona nije jedini oblik dječje aktivnosti i isključivi oblik učenja, niti se sva dječja aktivnost u dječjem vrtiću iscrpljuje samo u igri.

Predškolsko dijete postepeno dostiže takav nivo psihofizičkog razvoja da se preda nj može postaviti i specijalni zadatak usvajanja novog znanja i iskustva i organizirati sistematski odgojno-obrazovni rad koji se provodi u formi tzv. **zanimanja.**

To je poseban didaktički rad s djecom u procesu kojega se djeca postepeno osposobljavaju da slušaju i čuju, da gledaju i vide, da razumiju i saznaju, a to su prvi koraci u razvijanju sposobnosti učenja, koji omogućuju da se iskustvo djece proširuje predodžbe i pojmovi upotpunjuju i učine jasnijima. Stoga se u općem toku odgojno-obrazovnog procesa u dječjem vrtiću, osim igre i drugih oblika aktivnosti, provode i **zanimanja** kao oblik odgojno-obrazovnog rada, odnosno specifični oblik rada te vrste koji odgovara djeci predškolske dobi.

Odgajatelj unaprijed određuje cilj, zadatak i sadržaj zanimanja, planira njegovu unutrašnju strukturu i tok i uz punu aktivnost djece rukovodi zanimanjem. Sudjelujući aktivno na zanimanjima, kod djece se razvija samostalnost i povjerenje u vlastite snage, a istodobno i sposobnost samosavladivanja. Zanimanja pozitivno utječu na razvoj hotimične pažnje, određenih voljnih osobina i svih drugih psihičkih funkcija kod djece.

Za uspješno ostvarivanje programa odgojno-obrazovnog rada i za što potpunije zadovoljavanje potreba djece postoji raspored dana i organizacija dnevnog života djece u dječjem vrtiću.

Radno vrijeme počinje u 5 sati, jer to iziskuju potrebe zaposlenih roditelja sredine u kojoj djelujemo. To je vrijeme jutarnjeg okupljanja, a djeci se odmah stvaraju uvjeti za igru i druge aktivnosti po slobodnom izboru, i to u kutićima građevinskog i drugog materijala, a po nalogu odgajatelja djeca mogu sudjelovati i u nekim poslovima kao što je zalijevanje cvijeća i sl. U to vrijeme odgajatelj radi prema svom planu, i individualno s djecom.

Doručak počinje u 7,30, a dežurna djeca po grupama zadužena su poslom već prema uzrastu. Prije uzimanja bilo kojeg obroka tokom dana sistematski se radi na formiranju higijenskih navika u sanitarnim prostorijama. U vrijeme obroka organizirano se utječe na djecu da se osamostaljuju pri jelu, da se pravilno služe priborom za jelo.

Iza doručka, a nakon kratke slobodne igre počinju **zanimanja** čija se dužina i broj usklađuje prema uzrastu dejce. Tada se radi na sadržajima iz upoznavanja prirode i društva, maternjeg jezika, matematike, tjelesnog, muzičkog ili likovnog odgoja. Između zanimanja je odmor od 10 minuta posvećen slobodnoj igri i aktivnostima vezanim za tjelesni odgoj, sve uz prisustvo odgajatelja. Dio vremena do ručka ispunjava se šetnjom s određenim ciljem, igrom u kutićima, drugim igrama ili radom.

Ručak sa svim potrebnim pripremama je u 11. sati. Za to vrijeme odgajatelj pomaže djeci da se osamostale i razviju navike dobrog ponašanja kod stola (pravilno sjedenje, služenje žlicom i dr.). Zatim je dnevni odmor od jedan i pola do dva sata, što je djeci tog uzrasta za pravilan razvitak neophodno potrebno.

Nakon užine organizira se ponovno boravak na zraku ili se izvode pokretne i druge igre u grupi ili individualno. Poslije 14 sati roditelji već mogu odvoditi djecu kući, a vrtić radi do 17 sati.

Raspored dana i organizaciju dnevnog života djece u vrtiću zajednički utvrđuje odgajateljsko vijeće, odnosno čitav kolektiv, a kroz roditeljske sastanke i individualne razgovore s roditeljima nastojimo da se i oni tog rasporeda pridržavaju kod kuće kako bi se djeca na njega postepeno navikla. Naime, navikavanje djece na utvrđeni (ne kruti, ali dosljedan) redoslijed odvijanja određenih procesa u toku dana omogućit će im da usvoje mnoge potrebne navike, napose osnovne navike društvenog ponašanja i pravilnog uključivanja u dječji kolektiv. Naravno da su svi zahtjevi koji se postavljaju pred djecu, a kojih se trebaju pridržavati, djeci dostupni, u skladu s njihovim potrebama i mogućnostima, kako bi se pri svemu tome djeca u vrtiću osjećala ugodno.

Program predškolskog odgoja i obrazovanja ostvaruju odgajatelji, tj. osobe koje su stekle odgovarajuće obrazovanje za rad s predškolskom djecom. Oni kao stručni kadar izvode odgojno-obrazovni rad u dječjem vrtiću i glavni su nosioci društvenog predškolskog odgoja.

Sadržaje programa odgojno-obrazovnog rada za dječje vrtiće propisao je Zavod za unapređivanje osnovnog obrazovanja — predškolski odgoj SRH i usvojio Pedagoški savjet SRH. On je razrađen na tzv. odgojno-obrazovna područja i svaki odgajatelj prema dobnom uzrastu djece planira godišnji, mjesečni i dnevni plan rada u kojem su zastupljene sve komponente odgojno-obrazovnog rada u dječjem vrtiću. Da rad bude kvalitetan i osmišljen, odgajatelji se svakodnevno za rad pripremaju, jer svaki sadržaj ima osim obrazovnih i svoje specifične odgojne zadatke koje je potrebno planirati, predvidjeti metod rada i pripremiti sredstva.

Za unapređenje odgojno-obrazovnog rada Vijeće odgajatelja imade razrađen godišnji plan rada koji se s planom marksističkog obrazovanja odgajatelja i ostalim planovima rada uklapa u godišnji plan ustanove.

Zajedničkim naporom kolektiv je svladao mnoge početne probleme, a kako su to pretežno mladi ljudi koji u rad ulažu mnogo ljubavi prema svom pozivu, vjerujemo da će naš uspjeh iz godine u godinu biti sve veći. Oni se kao prosvjetni radnici ove zajednice postepeno uključuju i u njen društveno-politički život, jer dječji vrtić kao odgojna ustanova prethodi školi prvog stupnja i svojim djelovanjem na specifičan način proširuje društveni odgojni sistem, pa njegovi radnici ne mogu i ne žele biti van društvenog života naše zajednice.

Zbor radnika
Dječjeg vrtića »Marica Robić-Keber«
Dugo Selo

KOLERA

KOLERA je specifično zarazno oboljenje koje je karakterizirano teškim proljevima, a može se javiti i u epidemijskom načinu širenja. Ta bolest je učestala i inače u zemljama Dalekog istoka, ali se povremeno, kao što je to i sada slučaj epidemično proširi i u ostale zemlje. Tako i sada ove godine imamo situaciju kada je kolera krenula na svoj osvajački pohod i to uspješan. Iz štampe se moglo pratiti kretanje epidemije, kako po broju oboljelih tako i po broju umrlih. Zahvaćene su zemlje Bliskog istoka, a ubrzo su došle vijesti o oboljenjima iz naših okolnih zemalja.

Sam se čovjek prirodno inficira sa Vibrionom cholerae. Bolest se prenosi, kao i sve crijevne zarazne bolesti, zaraženom vodom, hranom; što drugim riječima znači da klice koje luči bolesnik stolicom moraju doći u vodu ili hranu da bi izazvale infekciju. To nam odmah daje odgovor na to kakva borba treba da se vodi protiv kolere. Tu možemo izdvojiti dvije vrste mjera i to:

1. hitne mjere, ostvarive u vrlo kratko vrijeme: najobičnije mjere koje su od ogromne važnosti i inače, pranje ruku prije jela, pranje ruku poslije vršenja nužde, čuvanje hrane u hladnjacima, daleko od muha, prekuhavanje vode i slično.

2. mjere koje predstavljaju jedan dugoročni plan a koje obuhvaćaju u svojoj biti borbu za čistu i zdravu ljudsku sredinu — izgradnja pravilnih bunara, daleko od fekalnih jama, najbolje izgradnja vodovoda, i što je još važnije pravilno izvedena kanalizacija, pravilno izrađene septičke jame su osnovni preduvjeti u borbi protiv kolere, jer tamo gdje se uspješno kontrolira snabdijevanje vodom i kanalizacija, kolera se ne javlja. Osim ovakvog poboljšanja higijenskih prilika iskorijenjavanju kolere pridonosi i porast standarda i osposobljavanje zdravstvene službe.

Od ostalih mjera postoji imunizacija, koja pruža djelomičnu zaštitu, ali osnovne mjere za borbu protiv kolere su one gore navedene.

Vjekoslav Cvijanović

PRVI PUTA BEZ ŽENSKE EKIPE

Najveći sportski kolektiv na području općine Dugo Selo rukometni klub »Jedinstvo« krenuo je u još jednu prvenstvenu trku za bodovima. Na žalost, ove godine ženska ekipa nije se pojavila na startu iako je ova ekipa postigla najveće uspjehe za naše prilike. One su se takmičile prije nekoliko godina u Hrvatskoj ligi što nije uspjelo niti jednom drugom klubu. Izgleda da je siromašni ženski sport, ostao bez jednog kolektiva koji je čitav niz godina okupljao dugoselske djevojke. Ovo je još jedan dokaz da u dugoselskom sportu nešto ne štima i da bi što hitnije trebalo poduzeti neke određene zahvate.

Sudbina ženske ekipe rukometnog kluba »Jedinstvo« nas na to tjera.

Seniorska muška ekipa je započela sa takmičenjem u Međuopćinskoj ligi Zagreb. Izgleda da ždrijeb nije imao miloseti prema dugoselskim rukometašima i u prva dva kola dao im je dva vrlo jaka protivnika: »Slogu« iz Novoselca (donedavne republičke ligaše) i ekipu zagrebačkog »Rutinera«. Dva poraza za ovako neiskusnu ekipu su bili »normalna stvar« jer iskustvo je u oba susreta odnjelo bodove. Ipak protiv »Rutinera« se mogao izvući povoljan rezultat jer je naša ekipa s pojedinim momentima vodila sa razlikom od šest golova.

U Međuopćinskoj ligi Zagreb takmiče se slijedeće ekipe: »Ada Prica«, »Mladost«, »Rutinera«, »Rudar II«, »Industrogradnja«, »Jedinstvo«, »Borac«, svi iz Zagreba, »Sloga«, Novoselac, »Ivanić« iz Ivanić Grada, »Mladost« Samobor, »Jedinstvo« Dugo Selo, »Partizan« Zaprešić.

Inače dugoselski rukometaši imaju za sada jednu pobjedu i to protiv »Mladosti« iz Samobora, one ekipe koja je prije par godina izbacila dugoselske rukometaše iz kvalifikacija za Hrvatsku ligu. U ovoj utakmici dugoselčani su postigli uvjerljivu pobjedu 13:7 a poluvrijeme je završilo čak 11:1 u korist naših rukometaša. U idućem kolu dugoselčani igraju protiv »Industrogradnje« iz Zagreba.

Za prvu ekipu nastupaju u ovoj sezoni slijedeći igrači: Harcet, Raškovič, Končić, Rajšić, Graberski, Popović, Krčmar, Pavlović, Tominac, Gereci, Haramina, Mavrek, Barilić, Buretić i Sviben.

Ekipa »Partizana« (veterani) sastala se u prvom kolu protiv Zeline i izborila neriješen rezultat (16:16) i time su dokazali da će voditi jednu od glavnih riječi ove sezone. Oni se inače takmiče u Prigorskoj-posavsko-moslavačkoj rukometnoj A-ligi. Osim njih u ovoj ligi se još takmiče: »Industromontaža II« iz Kutine, »Gramip« iz Dubrave, »PIK« iz Vrbovca«, »Polet« — Stančić, »Zelina«, »Budućnost« iz Sesv. Kraljevca i Gimnazijalac iz Križa. Za ekipu »Partizana« u ovoj sezoni će igrati slijedeći igrači: Mikulčić, Jelenić M., Bujan, Obad, Pjevač, Barilić S., Načimović, Raškovič, Stefanović, Galić D., Galić M., Lasan, Jelenić I., Stiperski, Trupec i još neki iz »stare garde«. Inače ova ekipa je jedina u Dugom Selu gdje se već stariji igrači mogu rekreirati i dati primjer mladima kako se bori. Ovakvih ekipa bi trebalo biti više osobito u nogometu.

Ekipa najmladih — pionira, isto je započela sa prvenstvenim borbama i u prvom kolu se sastala sa ekipom »Industromontaže III« i pretrpjela je poraz (12:6) što je dosta dobar rezultat s obzirom na vrijeme (kiša).

Inače, radu ove ekipe trebalo bi posvetiti više pažnje jer do sada rad sa pionirima je bio kampanjski. Trebalo bi što prije u suradnji sa školom pokrenuti stalnu rukometnu školu. Nešto je pokušavano već ove godine ali iz Osnovne škole nije se odazvao ni jedan novi član a voditelju ekipe nije preostalo ništa više nego da traži djecu po ulici. Možda tragedija ženske ekipe baš potječe radi ovoga što se već niz godina ne radi sa pionirima jer samo taj rad može garantirati kvalitetu rada. Žalosno je da se od 1.500 učenika koji pohađaju Osnovnu školu u Dugom Selu nemože selekcionirati 40-tak učenika od kojih bi se mogla stvoriti solidna pionirska ekipa koja bi mogla u određeno vrijeme napredovati.

Dugoselski pioniri se takmiče sa slijedećim ekipama: »Industromontaža III«, »Kutina«, »Ivanić II«, i »Sloga II«.

Ekipu sačinjavaju slijedeći igrači: Harcet B., Harcet S., Plašić, Davidović, Paušan, Pleše, Ljubanović, Svetec, Pintar, Tanasić, Raškovič, Stivičić, Belakušić, Mikuljan.

Zaželimo im mnogo sportske sreće u ovoj sezoni.

Nikola Tominac

Raškovići — sportska obitelj

Postoji niz primjera da su članovi pojedinih porodica dugi niz godina zastupali boje pojedinih klubova. Tako su tri brata Jelenić iz Dugog Sela bili članovi rukometnog kluba, sada imamo primjer braće Mavrek u nogometnom klubu, itd.

Ipak slučaj »klana Raškovič« je najzanimljiviji.

Otac Tomislav koji je nekada aktivno igrao rukomet sada kao veteran igra za ekipu »Partizana« iz Dugog Sela i sa svojim klupskim drugovima kao nekad dijeli slast pobjede i gorčinu poraza.

Stariji sin Zlatko već je nekoliko godina prvi golman seniorske ekipe »Jedinstvo« i svojim izvrsnim obranama u prošlom prvenstvu je mnogo pridonio da dugoselski rukomet postigne niz značajnih uspjeha.

Mladi Zoran igra za juniorsku ekipu »Jedinstvo« i nagovještava sadašnjim igrama da bi mogao postati dobar igrač. Ukoliko se u njemu stvori jača ljubav za ovim klubom i rukometom kao što je to kod tate i starijeg brata, onda sigurno se nećemo prevariti u prognozi.

Ali ipak sportski odgoj će imati veliku ulogu u njegovom razvoju jer imati uzore u vlastitoj familiji nije mala stvar.

Eh, kad bi svi kao Raškovići onda ne bi bilo problema oko masovnosti sporta u ovom mjestu.

Neka posluže drugima za primjer.

Nikola Tominac

Sabirna akcija 20. 10.

UKLJUČITE SE AKTIVNO U REPUBLIČKU SABIRNU AKCIJU »SOLIDARNOST NA DJELU 1977. GODINE« DANA 20. 10. 1977. SA POČETKOM U 16 SATI

U ovoj akciji sakupljat će se odjevni predmeti, posteljno rublje, vršiti predbilježbe građana, koji žele dati pokućstvo, sakupljati živežne namirnice (krumpir, grah, pšenica, kukuruz) i novčani prilozi.

Molimo stanovnike na području naše Općine, da se pridržavaju uputstava i obavijesti, koje će biti uručena.

OPĆINSKA ORGANIZACIJA
CRVENOG KRIŽA DUGO SELO

GRAĐANI!

Od 1. listopada ove godine Vatrogasna limena glazba djeluje u okviru Narodnog sveučilišta Dugo Selo.

Za sve manifestacije proslave i sprovode obratite se u Narodno sveučilište Dugo Selo, Bobinčeva 21-a, svakog dana u radno vrijeme, a nakon njega na adresu: Tomislav Šturm, Cobovićeva 17, Dugo Selo.

Cjenik za sprovod u Dugom Selu 1.500,—
van Dugog Sela 2.500,—
Na manifestacijama općinskog značaja Limena glazba je besplatna.

IN MEMORIAM

Tužno i bolno sjećanje na našeg dragog i voljenog sina i brata

JOSIPA PAPA
31. X 1976.—31. X 1977.

Josipe naš voljeni, već je godina dana prošla od kada te okrutna sudbina otkinula iz naše sredine, iz našeg toplog i voljenog doma. Sine dragi, te strašne večeri prestale su sjati tvoje drage oči. Ugasio se tvoj mladi život u najljepšem cvijetu mladosti.
Kada si najviše želio živjeti, nestalo je tvog divnog i plemenitog lika. Bio si nam dika i ponos. Teško je reći da te više nema među nama. Najstrašnije je kad se u životu mora pretrpjeti i preživjeti smrt sina, to je neizreciva bol i to svakog dana sve veća.
Plemenitost i dobrota tvog mladog bića neprestano je u našim mislima.
Hvala svima onima koji ga nisu zaboravili, koji pohađaju i kite cvijećem njegov tihi dom.

Tugujući: otac Stjepan
mati Zlata
brat Stjepan

NA SJEĆANJE

VAJZOVIĆ AISA
13. IX 1975 — 13. IX 1977.
i
ESAD
7. X 1975. — 7. X 1977.

Vrijeme prolazi, ali vi ćete uvijek biti s nama i u nama. Hvala svima koji ih se sjećaju i posjećuju njihov tihi dom.

snaha:
Đurđa
unuci i nećaci:
Emir, Dijana i Zlatan
sin i brat:
Pašaga

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 10. i 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo selo, Ulica brače Bobinec broj 15, tel 72-319 Glavni i odgovorni urednik: JOSIP HORVAT. Uredništvo lista HRVOJE MEDIMOREC, Dugo Selo, Lenjinova 12. Uređuje uredivački odbor: Ivan Vranić, Hrvoje Medimorec, Marija Belaić, profesor, Maja Crnić, Stjepan Turčinec, Dragutin Jakić, Josip Trupec i Josip Horvat. Tisak: IBG — tiskara »Zagreb«, Zagreb, Preradovićeva 21—23. Cijena pojedinom broju 2.00 dinara. Pretplata tromjesečna 15.00 dinara, polugodišnja 30,00, godišnja 60 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br 30111-603-6353 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.